30/05/2021

Στην ιστορική κωμόπολη των Λαβάρων ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στην ιστορική κωμόπολη των Λαβάρων, του τέως Δήμου Ορφέως, ιερούργησε την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 30 του μηνός Μαΐου 2021, ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, επί τη πανηγύρει του προ μηνών καθιερωθέντος Παρεκκλησίου της Αγίας Φωτεινής στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Δημητρίου, παρουσία του Δημάρχου Σουφλίου κ. Παναγιώτου Καλακίκου.

Ο Σεβασμιώτατος αναλύοντας το ευαγγελικό χωρίο «Πνεῦμα ὁ Θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ιωάν.4.24), μεταξύ άλλων, τόνισε· «Η αληθινή λατρεία δεν κολλά σε εξωτερικούς τύπους και τις μορφές του χρόνου ή του τόπου. Η λατρεία του Θεού δεν περιορίζεται σε

μικρούς και μεγάλους ναούς ούτε σε ειδικές ημέρες και ώρες. Παντού και πάντοτε μπορούν οι αληθινοί προσκυνητές να συναντούν το Θεό και να εξωτερικεύουν την αγάπη και την ευσέβειά τους. Αρκεί να αγαπούν και να πιστεύουν δίχως υποκρισίες. Αρκεί η καρδιά να είναι γεμάτη από την παρουσία Του.

»Δυστυχώς στην καθημερινότητά μας έχουμε κατεβάσει την υψηλότερη και πνευματικότερη λατρεία σε επίπεδο τυπολατρικό, για να μην πούμε ειδωλολατρικό, μετρώντας την πίστη μας με τους αριθμούς, τα μεγέθη, την ώρα και τους εξωτερικούς τύπους, που σκοτώνουν την προσευχή.

»Έτσι η ορθόδοξη λατρεία καταντά να γίνει από τους χριστιανούς σώμα χωρίς ψυχή και λουλούδι χωρίς άρωμα. Λείπει η ψυχική ανάταση και κατάσταση και μεταρσίωση. Κάθε εξωτερική εκδήλωση όταν δεν είναι ξεχείλισμα εσωτερικής ευλάβειας καταντά θεομίσητη υποκρισία. «Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον». Η θυσία του εγωισμού είναι η πιο ωραία θυσία και το πιο ευωδιαστό και μοσχομύριστο λιβάνι της θείας λατρείας.

»Αδελφοί μου, Πνεύμα ο Θεός. Άναρχος, αόρατος, ακατάληπτος, απερίγραπτος, ανεξιχνίαστος, αχώρητος, απεριόριστος. «Τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;» Ποιος τον Ασύλληπτο να συλλάβει και τον Ακατανόητο να κατανοήσει; Η καρδιά μας ας γίνει αφθαρτόπλαστο να στο θυσιαστήριο της αγάπης και της λατρείας Του. Η καρδιά μας βήμα Του…».

————————————

Τα Λάβαρα (πρώην Σαλτίκιοϊ), πρώην έδρα του Δήμου Ορφέα, το 17ο αιώνα ήταν κεφαλοχώρι, του οποίου οι κάτοικοι απολάμβαναν απαλλαγή από φόρους. Την εποχή εκείνη ονομαζόταν Σαλτίκιοϊ, που σημαίνει χωριό όπου κατασκευάζονται τα «σάλια», πλατιές βάρκες με επίπεδη καρίνα, με τις οποίες γίνονταν η μεταφορά των προϊόντων στον ποταμό Έβρο.

Φέτος συμπληρώνονται 200 χρόνια από το επαναστατικό κίνημα των κατοίκων του χωριού Σαλτίκιοϊ, των σημερινών Λαβάρων,στο χρονικό διάστημα Απριλίου-Μαΐου 1821, όταν οι κάτοικοί του εξουδετέρωσαν τουρκική στρατιωτική δύναμη στη θέση «Κουρί». Δε διασώζονται γραπτές πηγές για τη συγκεκριμένη επαναστατική ενέργεια. Η παράδοση αναφέρει ότι κατά τη διάρκεια της διήμερης μάχης οι γυναίκες των Λαβάρων ανεφοδίαζαν με τρόφιμα και πυρομαχικά τους 300 και πλέον ένοπλους συμπατριώτες τους, διανύοντας 10 χιλιόμετρα δασωμένης περιοχής. Επειδή οι επαναστατημένοι κάτοικοι του χωριού αυτού ύψωσαν σημαία γαλάζια με μαύρο σταυρό, για το λόγο αυτό το 1920, η επιτροπή τοπωνυμίων έδωσε στο χωριό αυτό το όνομα “Λάβαρα”.